

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, 2018. február 21. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

### **v é g z é s t :**

Az emberölés bűntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt **vádlott neve** ellen indult büntetőügyben a Szombathelyi Törvényszék 2017. december 7. napján kelt 13.B.5/2017/25. ítéletét helybenhagyja azzal, hogy

a Szombathelyi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bnyt.68/2017. szám alatt nyilvántartott 1. sorszám alatti férfi pulóver lefoglalását megszünteti és a vádlottnak kiadni rendeli; a sárga színű félbehajtott cetli sorszáma helyesen: 23.

A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendeli a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől 2017. december 7. napjától a mai napig 2018. február 21. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A másodfokú eljárásban felmerült 14.400 (tizennégyezer-négyszáz) Ft bűnügyi költség megfizetésére a vádlottat kötelezi.

### **I n d o k o l á s**

A Szombathelyi Törvényszék 2017. december 7. napján kihirdetett 13.B.2017/25. számú ítéletével **vádlott neve** vádlottat emberölés bűntettének kísérlete (Btk. 160.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés j/ pont) és 3 rb kiskorú veszélyeztetésének bűntette (Btk. 208.§ (1) bekezdés) miatt halmazati büntetésül 5 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és mellékbüntetésül 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltése utáni napon feltételes szabadságra bocsátható. Rendelkezett az előzetes letartóztatásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelekről és bűnügyi költségről. Elutasította a kk. **A.A.** és kk. **B.B.** nevű gyermekek tekintetében a szülői felügyeleti jog megszüntetése iránt előterjesztett ügyészi indítványt.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész jelentett be fellebbezést súlyosításért a vádlott terhére. A vádlott és védője jogorvoslaltal nem élt.

A *fellebbviteli főügyesség BF.29/2018/I-I. szám alatti átiratában* az ügyész fellebbezését módosított formában tartotta fenn. Álláspontja szerint a törvényszék a perrendi szabályokat megtartotta, a bizonyítékok megfelelő mérlegelését, értékelését elvégezte, az indokolási kötelezettségét teljesítve azt be is mutatta. A vádlott ténybeli beismerő vallomást tett, bűnösségét sem vitatta, ezen vallomása a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékokkal is egybecsengett, ezért az a tényállás alapjául szolgálhatott. A tényállás mentes a Büntetőeljárás Törvényben felsorolt hibáktól, hiányosságoktól, ezért a másodfokú eljárás alapját is képezheti. Kifejtette, hogy a törvényszék a

megalapozott tényállásból helytállóan következtetett a vádlott bűnösségére és a bűncselekmények minősítése is törvényes, melyhez megfelelő jogi indokolás kapcsolódik.

A joghátrány enyhe voltát hangsúlyozva rámutatott, hogy a vádlott által elkövetett legsúlyosabb bűncselekményhez rendelt büntetési tétel alapján az irányadó középérték 17 év 6 hónap. Ehhez képest az elsőfokú bíróság - a Btk. 17.§ (2) bekezdésben írt korlátlan enyhítést is lehetővé tevő szabály alapján a beszámítási képesség súlyos fokú korlátozottsága okán - csupán öt év szabadságvesztést szabott ki a vádlottal szemben. Helytállóan vette számba a büntetékiszabási körülményeket, helyes, hogy az enyhítő körülményeknek a nagyobb számát, nyomatékát tárta fel. Nem lehet figyelmen kívül hagyni azonban azt, hogy a számos súlyosító körülmény is fellelhető, így különösen a bűncselekmények halmazata, az élet elleni bűncselekmény kiemelkedő tárgyi súlya, a családon belüli erőszak gyakorisága. A sértett lélekjelenlétén és a védekezésén múltott kizárólag, hogy nem lett sokkal súlyosabb következménye ennek a bűncselekménynek. A kísérleti szakban maradásnak az enyhítő nyomatékát pedig csökkenti, hogy a kísérlet befejezett és közeli volt. A büntetlen előélet és az időmúlás nyomatéka minimális. Ezeket figyelembe véve az általános megelőzés szempontjait is szem előtt tartva egy hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés szolgálhatja csak a büntetési célokat. A mellékbüntetés alkalmazása felemelt tartamban ugyancsak indokolt, de annak jogszabályi alapja korrekcióra szorul, mivel a közügyektől eltiltás helyes jogszabályhelye a Btk. 61. § és nem az ítéletben szereplő 64. §.

Az ügyész álláspontja az volt, hogy a Be. 336.§ (1) bekezdésében és a Ptk. 4:191.§ (1) bekezdés a/ pontjában írt minden törvényi feltétel megállapítható a szülői felügyeleti jog megszüntetésére a vádlott vérszerinti gyermekei tekintetében. A törvényszék köteles lett volna ennek megfelelően eljárni, mivel az ügyész indítványozta a szülői felügyeleti jog megszüntetését, a vádlott terhére rótt szándékos bűncselekmény pedig gyermekei értelmi, erkölcsi fejlődését súlyosan veszélyeztette.

A vádhatóság képviselője felhívta a figyelmet, hogy egy bűnjelről; egy pulóverről nem hozott rendelkezést a törvényszék, melyet pótolni kell.

Az ítéletábra nyilvános ülésén megjelent ügyész az átiratában foglaltak fenntartotta. A tényállásban egyetlen elírást indítványozott javítani, az ötödik oldal második bekezdésében, ahol nem 2010, hanem 2016 a helyes évszám. Megjegyezte, hogy a rendelkező részben a megsemmisíteni rendelt sárga papír cetli a bűnjeljegyzék 23. sorszám alatt található, nem a 25. sorszám alatt, mely helyesbítést igényel.

Összefoglalva indítványozta, hogy az ítéletábra változtassa meg az elsőfokú bíróság ítéletét és legalább a büntetési tétel középértékét elérő szabadságvesztést és ehhez igazodó tartamú mellékbüntetést alkalmazzon. A vádlott két vérszerinti kiskorú gyermeke fölött gyakorolt szülői felügyeleti jogát szüntesse meg. A Bnyt.68/2017. számú bűnjeljegyzék 1. sorszám alatt nyilvántartott férfi pulóver lefoglalását szüntesse meg és azt a vádlottnak kiadni rendelje. A vádlott szülői felügyeleti jogát a Be. 336.§ (1) bekezdése alapján kk. **A.A.** és kk. **B.B.** gyermekek vonatkozásában szüntesse meg. Az egyéb pontosításokat és helyesbítéseket végezze el, egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

A *sértett* fenntartotta az elsőfokú tárgyaláson tett nyilatkozatait. Továbbra is azt kérte, hogy a vádlott minél hamarabb letöltse a büntetését és hazamehessen a családhoz, mivel szükségük van rá. Kifejtette, hogy a történeteket megbocsájtotta a vádlottnak, őt és a gyermekeket azonban nagyon megviseli a családfő távolléte. A szülői felügyeleti joggal kapcsolatban elmondta, hogy a **vádlott** nagyon jó apa, aki teljes mértékig kivette a részét a három gyermek neveléséből.

A vádlott *védője* egyetértett abban az ügyésszel, hogy szabályos eljárás keretében nagyon alapos bizonyítási tevékenységet folytatott a Szombathelyi Törvényszék. Álláspontja szerint tettarányos és kellően szigorú az a büntetés, amivel védecét sújtotta.

Kifejtette, hogy nem lehet jelen ügyben súlyosító körülményként értékelni a többszörös halmazatot, mivel a védelem ténylegesen egy cselekménnyel valósította meg valamennyi bűncselekményét, amikor a kiskorú gyermekek jelenlétében támadta meg és bántalmazta a feleségét. A családon belüli erőszakos cselekményeknek az elszaporodottságát sem lehet **vádolt** terhére róni, mivel nem áll rendelkezésre erre utaló statisztikai adat.

Két nyomatékos enyhítő körülmény azonban megállapítható; az egyik, hogy kísérleti szakban maradt az élet elleni bűncselekmény, a másik, hogy a sértett az egész eljárás alatt úgy nyilatkozott, miszerint megbocsájtott és szeretné az életközösséget helyreállítani a vádlottal. Ezeket a tényeket vette figyelembe a törvényszék akkor, amikor meghozta azt az ítéletet, amelyet a védelem tudomásul vett. A vádlott az első pillanattól kezdve tisztában volt azzal, hogy nagyon rossz dolgot tett, teljes megbánást tanúsított és együttműködött a hatóságokkal. Indítványozta, hogy a táblabíróság méltányolja a sértett és a család érdekeit, utasítsa el az ügyész súlyosítás iránti indítványát és hagyja helyben az elsőfokú ítéletet.

Az ügyész részéről bejelentett fellebbezés alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.348. § (1) bekezdéséből következően az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül és a jogorvoslati kérelmet nem találta alaposnak az alábbiak szerint.

Megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendtartási szabályoknak megfelelően folytatta le, bizonyítási tevékenysége során olyan abszolút hatályon kívül helyezést eredményező hibát nem vétett, mely a felülbírálatot akadályozta volna.

A törvényszék az ügy ténybeli és jogi megítéléshez szükséges valamennyi releváns bizonyítékot feltárta és összegyűjtötte, és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Az elsőfokú bíróság a három tárgyalási napon kihallgatta a vádlottat, a sértettet, a rokonokat, **C.C.**, **D.D.** szomszédokat, akik a sértettnek segítséget nyújtottak, a környezetükben lakó más személyeket, akik a család életéről beszámoltak, a gyermekek iskolai és óvodai nevelőit. Egyéb, közvetett információval rendelkező tanú k, valamint kk. sértett nyomozási bíró előtt tett vallomását felolvasással tette a tárgyalás anyagává. Meghallgatta a nyomozás során szakvéleményt adó azon pszichológus-, pszichiáter- és orvos-szakértőket, akik a vádlott elmeállapotát, a sértett sérüléseit, illetve a gyermekeket vizsgálták, továbbá a hajszárító fürdőkádban való elhelyezésével járó következményekről a villamossági műszaki szakértőt.

Kisebb eljárási szabálysértés volt tapasztalható a sértett kihallgatásakor, mivel az elsőfokú bíróság öt elsődlegesen a vádlott életvitelére, a gyermekekkel való bánásmódjára, a saját kapcsolataira, valamint a bántalmazás közvetlen előzményeire kérdezte ki, azonban annak részleteit nem firtatta (12-es jegyzőkönyv. 9-19. oldal). E körben nem tártá elé a Be. 297.§ (1) bekezdésében írtaknak megfelelően a nyomozás során tett nyilatkozatait (nyomozati irat 1007. és 1015. oldal), amelyekben a sértett részletesen beszélt a tettlegesség módjáról, eszközeiről, a támadás intenzitásáról, a vádlott kijelentéseiről, vagyis azokról a tárgyi és alanyi tényezőkről, amelyek alapján a tényállás és az ehhez igazodó törvényi minősítés megállapítható.

Ez a hiányosság azonban nem teszi a tényállást felderítetlenné, mivel a fent írt adatok rendelkezésre állnak, más - a tárgyalási anyag részét képezett - egy irányba mutató bizonyítékok formájában, úgy, mint a **vádolt** beismerő vallomásában, más tanúk (a sértett segítségére siető szomszédok) nyilatkozataiban, a helyszíni szemle jegyzőkönyvben, továbbá az orvosi dokumentációban és az igazságügyi orvos-szakértő-, valamint genetikai- és villamossági szakvéleményben.

A három kiskorú gyermek vonatkozásában megvalósult bűncselekmény tekintetében szakértő 2 igazságügyi pszichológus szakértő kifejtette, hogy a vádlott viselkedése, illetve azzal

összefüggésben átélt élmény, miszerint többször és az utolsó esetben is látták édesanyjuk bántalmazását, illetve annak következményeit a lakásban, nemcsak közvetlenül, súlyosan veszélyeztette a pszichés és érzelmi fejlődésüket, hanem abban közepesen súlyos sérülést is okozott (16. jegyzőkönyv 6-7. oldal és nyomozati irat 1293. oldal).

A vádlott cselekménykori tudatállapotát véleményező szakértő véleményében és a tárgyaláson is leszögezte, hogy a terheltnél az élet elleni bűncselekmény elkövetésének időpontjában beszűkült tudatállapot; tudatzavar állt fenn, mely beszámítási képességét súlyos fokban korlátozta. Megállapítható, hogy a pszichés állapota a cselekménysor elkövetése előtt tartós negatív érzelmi feszültséggel jellemezhető, amely a tudatot szűkítette, a tudati fűrendszer hatékonyságát csökkentette, végűl a cselekműny a helyet megoldásának parancsoló szükséglete okán jött létre. A rendszeres alkoholfogyasztás nem játszott szerepet az elkövetésben (nyomozati irat 1909-1919. oldal és 25-ös jegyzőkönyv 4. oldal).

Az elsőfokű bíróság részletesen elemezte a vádlott és a sértett vallomásait, azokat összevetve az egyéb adatokkal, továbbá a fent idézett szakvélemények megállapításaival, melyek alapján elfogadta a **vádlott** nyilatkozatait a tényállás alapjául, aki egyébként a bűncselekmények elkövetését első kihallgatásától konzekvensen beismerte és őszinte megbánó magatartást tanúsított.

Az eljárás i hibáktól mentesen, mérlegeléssel megállapított tényállást a fellebbezési eljárásban nem is támadta senki.

Az ítéletűtábla szerint a törvényszék ítélete ilyen formán megalapozott, de a történeti része kis mértékben pontosításra szorűl az iratok tartalma alapján az alábbiak szerint (Be.351.§ (2) bekezdés a/ pont).

*Az 5. oldal 2. bekezdésének első sorában szereplő évszám helyesen 2016.*

*Az 5. oldal negyedik bekezdésének első sora úgy pontos, hogy a sértett hasának hasűreget megnyitű, a hashártya folytonosságát megszakítű, a vékony-vastagbél beszűjadzás területén a bűlfalakat sértű szűrt sérűlés volt az életveszélyes sérűlés, melynek tényleges gyűgytartama 8, napon tűli 8-10 hét volt (nyomozati irat 987. oldal).*

A fenti helyesbűtésekkel a tényállás minden tekintetben megalapozott és az ítéletűtábla is erre alapította határozatát a Be.351.§ (1) bekezdése értelmében.

A törvényszék okszerűen következtetett vádlott bűnűsségére, a Btk. rendelkezésének megfelelő a cselekmények minűsűtése és az ide vonatkozű jogi indokolás is szakszerű.

A kiskorű veszélyeztetésének bűncselekműnye a kiskorű gyermekek számához igazodik, akik valamennyien látták - a védűi felvetűssel ellentétben nem csak az utolsó, hanem több alkalommal -, hogy a vádlott bántalmazza az édesanyjukat, illetve hallották a tettlegességet kísérű durva szidalmakat. Helyesen szűgezte le tehát az elsőfokű bíróság az indokolásában (14. oldal 8. bekezdés), miszerint a vádlottnak az 1-2. tényállási pontban ismertetett korábbi esetekben tanúsított magatartása önmagában is alkalmas volt arra, hogy a gyermekek fejlődésének veszélyeztetését magában hordozza.

Az emberölésre irányuló szándék megállapításánál az elkövetéskori tudattartalomra a 3/2013. Büntető Jogegységi határozatban felsorolt tárgyi (objektív) és az alanyi (szubjektív) tényezőkből lehet következtetni, melyeket az elsőfokú bíróság egyébként helyesen értékelt.

Az alanyi tényezők körében az elkövető egyenes szándékára következtetett a vádlott vallomása alapján, melyből kiderül a motívum: a szerelemféltség, a felesége elvesztésétől, a család felbomlásától való, hosszabb idő óta fennálló félelem.

A tárgyi tényezők körében értékelte az elsőfokú bíróság, hogy a vádlott kitartó támadását, a használt eszközök (kalapács, szike és kés) élet kioltására való alkalmasságát, a támadott testtájékokon keletkezett számos sérülést.

A törvényszék a feltárt alanyi és tárgyi tényezőkből megalapozottan állapította meg, hogy a vádlott a sértett halálát kívánta, nemcsak belenyugodott ebbe a lehetőségbe. A cselekmény kísérleti szakban történt elakadása a sértett eredményes védekezésének, majd elmenekülésének köszönhető, nem annak, hogy a vádlott jobb belátására térve felhagyott volna a támadással. A közvetett életveszéllynél súlyosabb eredmény elmaradása a véletlen szerencsén múlt.

Az elsőfokú bíróság helyesen tárta fel a bűnösségi körülményeket, melyek körében az alábbi pontosítás tehető. A kísérleti szakban maradás - az ügyész álláspontjával szemben - akkor is jelentős enyhítő szempont a Kúria 56. számú BK véleménye alapján, ha a kísérlet befejezett, ezt a törvényszék nagyon helyesen figyelembe vette. Ugyanakkor súlyosító körülmény az intenzív és kitartó támadó szándék, a durva, eszközös bántalmazási mód, a többszörös halmazat, valamint a kiskorú veszélyeztetése vonatkozásában, hogy a gyermekek pszichés sérülést szenvedtek.

A fent írt bünteteskiszabási szempontokat - a büntetési tétel középértékét is, mint kiindulási alapot - megelőzi annak értékelése, hogy a vádlott tudatzavar állapotában volt a rövidzárlati cselekmény elkövetésekor, amely a beszámítási képessége súlyos fokban érintette. Az elmeműködés kóros állapota, amely az elkövetőt korlátozza a bűncselekmény következményeinek a felismerésében, vagy abban, hogy e felismerésnek megfelelően cselekedjen, büntethetőségi akadály; azt korlátozó tényező. Ilyen esetben a Btk. 17.§ (2) bekezdése értelmében a büntetés korlátlanul enyhíthető. Ezt a szabályt helyesen alkalmazta a törvényszék, amikor a 10 éves törvényi minimum alá menve, gyakorlatilag az általános enyhítő rendelkezés (Btk. 82.§ (2) bekezdés b/ pont) kereteit teljesen kimerítve szabta ki a szabadságvesztés büntetést.

Ezért az ítélőtábla úgy ítélte meg, hogy vádlottal szemben arányos az elsőfokú bíróság által alkalmazott 5 évi szabadságvesztés, melynek emelése - a fentiekben kifejtett dogmatikai indokok alapján - nem volt indokolt. Ugyanakkor a részletezett súlyosító körülményeknek megfelelő nyomatékkaal kell megjelenni a fő- és mellékbüntetés kiszabásakor. Ezért az ítélőtábla a terhelttel szemben kiszabott szabadságvesztés további enyhítésére sem látott lehetőséget.

Az élet elleni cselekmény jellegénél fogva a terhelt méltatlan a közügyekben való részvételre. A Btk.61.§ (1) bekezdése mellett a 62.§ (1) bekezdése alapján is alkalmazott, a szabadságvesztés mértékéhez igazodó tartamú mellékbüntetés indokolt, ezért a másodfokú bíróság annak tartamát sem változtatta meg.

A szülői felügyeleti jog megszüntetése tárgyában tett ügyészi indítvány vonatkozásában osztotta a másodfokú bíróság a törvényszék azon álláspontját, hogy az adhézión eljárás kereteit túlhaladó bizonyítást igényelne annak eldöntése, vajon a terhelt gyakorolhatja-e szülői jogait a vérszerinti gyermekei fölött. Az ügyben folytatott pszichológiai szakértői vizsgálatok ebbe nem tértek ki a

vádlott alkalmassága irányába, a tanúk vallomásai pedig inkább arra mutattak, hogy a vádlott gondoskodó, felelősségteljes szülő benyomását keltette. A sértett anya kifejezetten pozitívan nyilatkozott a vádlott szülői hozzáállásáról és tevékenységéről. A fellebbviteli bíróságnak nem tiszte elvégezni a hiányzó bizonyítást elsőfokú bíróság helyett, már csak azért sem, mert ennek a jogi kérdésnek a tisztázása polgári peres bíróságra tartozik.

Helyesen észlelte az ügyész, hogy a törvényszék elmulasztott egy bűnjel vonatkozásában rendelkezni, ezért az ítélet tábla a Szombathelyi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bnyt.68/2017. szám alatt nyilvántartott 1. sorszám alatti férfi pulóver lefoglalását megszüntette és a vádlottnak kiadni rendelte a Be. 155.§ (1) és (2) bekezdése értelmében.

A rendelkező részben felsorolt bűnjelek között hibásan 25. tétel alatt írt „sárga színű félbehajtott cetli” sorszámát helyesbítette a bűnjeljegyzék tartalma alapján.

Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat az ítélet tábla nem érintette.

Mindezekre figyelemmel az ítélet tábla a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a rendelkező részben írtaknak megfelelően helyes indokainál fogva helyben hagyta.

A Btk. 92.§ (1) és (2) bekezdése szerint a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a másodfokú eljárás befejezéséig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A másodfokú eljárás során a II.r. vádlott kirendelt védőjének díjával összefüggésben felmerült bűnügyi költség viselése- figyelemmel a Be. 338. § (1) és (2) bekezdésére - a Be. 381.§ (1) bekezdésén nyugszik.

Győr, 2018. február 21.

Dr. Széplaki László sk.  
a tanács elnöke

Dr. Vajda Edit sk.  
előadó bíró

Szalai dr. Joánovits Krisztina sk.  
bíró

## **Z á r a d é k :**

A Győri Ítélet tábla ezen végzése, és ezzel a Szombathelyi Törvényszék 13.B.5/2017/25. ítélete 2018. február 21. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2018. február 21.

Dr. Széplaki László sk.  
a tanács elnöke